

Andrzej Szpunar, Barbara Szpunar

Czchów, st. 1 Zamek, gm. loco, woj.
tarnowskie, AZP 107-63/3

Informator Archeologiczny : badania 28, 90

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Czchów, st. 1 Zamek
gm. loco, woj. tarnowskie
AZP 107-63/3

Muzeum Okręgowe w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar (autor sprawozdania) przy współdziałaniu mgr Barbary Szpunar. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Tarnowie. Drugi sezon badań. Zamek średniowieczny.

Badania skoncentrowały się na odkrywaniu północnej części wzgórza zamkowego w rejonie domu zamkowego. Przebadano 2,5 ara powierzchni. Dom zamkowy usytuowany w północnej części wzgórza zamkowego, zamykający od tej strony całość założenia obronnego, ma kształt prostokąta o wymiarach zewnętrznych 9,6 x 21 m, z dobudowaną od południa prostokątną sienią, będącą zapewne także klatką schodową.

Budynek mieszkalny podzielony jest na dwa pomieszczenia — jedno o wymiarach 7 x 7 m, z trzema otworami okiennymi, drugie o wymiarach 8,8 x 6 m. Stwierdzono, że odsłonięty zarys pomieszczeń to w istocie pomieszczenia na wysokości pierwszej kondygnacji zamku. Przyziemie zamku jest niżej. W pomieszczeniu nazywanym roboczo sienią odsłonięto w całości zachowany gotycki portal kamienny. Jest to wejście do pierwszej kondygnacji zamku. Z wypełniska sieni wydobyto kilkanaście dużych detali architektonicznych — są to głównie kamienne elementy okien lub arkad.

Przedłużono także badany w 1993 r. wykop poprzeczny przez wzgórze zamkowe. Okazało się, że mur wschodni, interpretowany jako mur obwodowy, jest wewnętrznym murem jednej z faz rozbudowy zamku, zaś rzeczywisty mur obwodowy leży 5 metrów dalej na wschód. Przestrzeń między murami jest wybrukowana, z kanałem odprowadzającym wodę — być może jest to fragm. szyi bramnej lub podwójnego pasa murów obwodowych.

Z materiałów ruchomych na uwagę zasługują wydobyte z zasypiska pomieszczeń zamkowych (a więc już po zniszczeniu zamku) 2 szelągi litewskie Jana Kazimierza, datowane na 1666 i 1664 lub 1668 r.

Badania będą kontynuowane.

Elbląg-Stare Miasto — patrz: okres nowożytny

Głogów-Stare Miasto, Ratusz
— blok śródrinkowy
gm. loco, woj. legnickie
AZP 68-19/-

Muzeum Archeologiczno-Historyczne
w Głogowie

Badania prowadził mgr Krzysztof Czapla przy współpracy mgr inż. arch. Mariusza Karsta, dr. Czesława Lasoty, mgr. Wacława Pogorzelskiego. Finansowane przez Wojewódzką Dyрекcję Inwestycji z siedzibą w Głogowie. Badania ratownicze. Miasto (XIII-XX w.), blok śródrinkowy.

W zawiązku z pracami budowlanymi przy odbudowie Ratusza, w jego południowo-zachodnim narożniku został założony wykop o długości 35 m i szerokości 8 m. W jego części zachodniej odkryto fundament ratusza wzniesionego w 1835 r. i ryzalitu, który flankował renesansową fasadę od strony zachodniej. Stratygrafię warstw kulturowych, częściowo zakłóconych wkopami nowożytnymi na tym wykopie, tworzyły poziomy użytkowe rynku, które były wyznaczone brukiem z otoczków polnych. Materiał zabytkowy pozyskany z tych nawarstwień można odnieść do XIII/XIV w.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.